Влада – Радам !

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України № 6 (1006) ♦ Четвер, 12 січня 1995 року ♦ Ціна договірна

ЧОРНІ ДНІ ЧОРНОЇ МЕТАЛУРГІЇ

На кінець минулого року з п'ятдесяти наявних доменних печей погашено 23, з 65 мартенівських — 37, з 69 прокатних станів зупинено 39... На сьогодні і ці цифри вже застаріли. Становище сягнуло критичної межі. Ймовірне зупинення цілих заводів...

(Про проблеми галузі читайте на 4-й стор.).

За металургійним потенціалом Україна – четверта держава у світі після Японії, США, Росії

Фото Олександра КЛИМЕНКА

Шановні читачі!
Увага!
«Гарячий» телефон!

12 січня з 14-ї до 16-ї години на ваші запитання відповідатиме перший заступник Голови Верховної Ради України .

Олександр Миколайович Ткаченко.
Тел. у Києві 225-40-25.

ЧЕЧНЯ: відлуння подій

Говорять про припинення вогню і готуються до чергового штурму Грозного

Минулої ночі у Грозному тривали бої, незважаючи на запевнення Кремля про припинення вогню. Президент Чечні Джохар Дудаєв виступив із заявою, в якій знову запропонував російській стороні вивести війська з території республіки і розпочати переговори. Тим часом Кабінет міністрів Польщі виступив із закликом до уряду РФ припинити широкомасштабні воєнні акції в Чечні, що призводять до значних людських жертв. Найближчими днями можлива поїздка в регіон конфлікту спостерігачів ОБСЄ.

Демократичне об'єднання «Україна» вважає, що у зв'язку з ситуацією, яка склалася в Чечні, підписання Україною Договору про дружбу і співробітництво з Росією світова громадськість розцінить як моральну підтримку імперської політики Москви.

***

«Те, що відбувається у Чечні, — не міжнародний конфлікт», — так оцінив ситуацію у регіоні конфлікту міністр закордонних справ Угорщини Ласло Ковач, який водночас є головою ОБСЄ. Виступаючи по угорському телебаченню, він заявив, що чеченська криза — це якісно інший конфлікт, ніж, скажімо, карабаський. ОБСЄ, за словами Л.Ковача, готова допомогти політичному розв'язанню проблеми, якщо на це погодиться Москва.

Продиктовано в номер

Харківська міськрада взяла президентський законопроект про владу до відома

Позачергова сесія Харківської міськради «взяла до відома» проект закону "Про державну владу і місцеве самоврядування" і схвалила поправки, запропоновані до закону Асоціацією голів міськрад України. Як повідомляє кореспондент «Інтерфаксу-Україна», харківські депутати вважають, зокрема, що Закон «Про владу» має надати міським Радам право самостійно розв'язувати питання організації управління й адміністративного поділу міст. На думку харківських депутатів, слід також урегулювати механізм звільнення з посади голови міськради. Міськрада, крім того, наполягає на закріпленні за органами місцевого самоврядування постійних джерел надходжень до міського бюджету.

Рішення сесії надіслано Президентові й парламенту України.

На великій раді залишилося «розкурити трубку миру»

Цілковитою протилежністю аморфним засіданням Кабінету міністрів, на думку глави адміністрації Президента України Дмитра Табачника, напевно, стануть засідання Ради з економічних реформ. Про це він сказав на брифінгу.

Принаймні, на засіданні Ради було схвалено одразу чотири законопроекти, які, здебільшого, стосуються реформування відносин між державою й АПК. Зокрема, за словами Дмитра Табачника, спільну мову з багатьох проблемних питань, як, скажімо, формування держконтракту на виробництво сільськогосподарської продукції, знаходять не схожі за поглядами один на одного Віктор Пинзеник і Юрій Карасик.

Офіційно

У ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

10 січня відбулося засідання Президії Верховної Ради України, на якому розглянуто проект порядку денного третьої сесії Верховної Ради та пропозиції щодо організації її роботи. Члени Президії рекомендували затвердити на сесії орієнтовний перелік питань для розгляду під час пленарних засідань Верховної Ради 17—20 січня. Зокрема, запропоновано розглянути проект Закону про податок на майно підприємств, проект Закону у другому читанні про податок на добавлену вартість, Указ Президента України «Про невідкладні заходи щодо прискорення земельної реформи у сфері сільськогосподарського виробництва» та інші важливі питання.

Внесено на розгляд сесії постанову Верховної Ради України про затвердження Положення про порядок оформлення та використання прав на винаходи, корисні моделі і промислові зразки, які містять відомості, що становлять державну таємницю.

Президія схвалила підсумки візиту делегації Верховної Ради України на чолі з Олександром Морозом до Республіки Польща; затвердила склад групи народних депутатів з міжпарламентських зв'язків з Російською Федерацією та з Республікою Беларусь.

Вів засідання Президії Голова Верховної Ради України Олександр Мороз.

Прес-служба Верховної Ради України — Укрінформ.

Налагодити туристичне співробітництво

Відновлення спільного туристичного простору на території колишнього СРСР, відродження відомих і популярних у світі турів, за якими подорожували багато років мільйони закордонних туристів, затвердженню планів спільної роботи — цій меті було присвячене дводенне засідання Міждержавної ради по туризму країн—учасниць СНД, яке проходило у Києві. Створена нещодавно на нараді у Мінську, рада своєю штаб-квартирою на **1995** рік обрала столицю України.

До учасників засідання — керівників відомств по туризму з усіх країн Співдружності з привітанням звернувся віце-прем'єр-міністр України Іван Курас. Він підкреслив, що символічно, що на початку року представники різних держав зібралися у Києві, щоб знайти оптимальні шляхи активізації організації туристичної діяльності на території країн СНД. У нашій країні у ці дні Президія Верховної Ради розглядає проект «Закону про туризм», який покликаний активізувати діяльність багатьох галузей народного господарства у цій важливій сфері.

На засіданні було вироблено єдині підходи по уніфікації стандартів та систем сертифікації в галузі туризму, які відповідали б міжнародним вимогам.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про першого віце-Прем'єр-міністра України з питань агропромислового комплексу

Призначити Саблука Петра Трохимовича першим віце-Прем'єр-міністром України з питань агропромислового комплексу.

Президент України Л.КУЧМА.

м.Київ, 6 січня 1995 року.

Режим для себе й для інших

Життя Рад

установив голова Миколаївської облради та її виконкому Анатолій Кінах

Ми звикли до того, що на дверях робочих кабінетів керівників різних рангів висять таблички, де вказано: прийом громадян в такі-то дні, в такі от години. Щоправда, сам не раз переконувався: нерідко в оті дні й години багатьох керівників саме й найважче застати на місці. «На нараді», «Терміново викликали», «Поїхав у невідкладних справах» — такі чи схожі відповіді дають відвідувачам секретарки й сердяться, коли допитуєшся, коли ж на отого начальника чекати: «А я звідки знаю?!»

З головою Миколаївської обласної Ради народних депутатів та її виконкому А. Кінахом, який донедавна був у цій же області представником Президента, випадало зустрічатися не так і часто, однак встиг для себе відмітити: людина, яка, з усього видно, поціновує час і свій й усіх інших. А що це справді так, недавно ще раз засвідчив, думається, якоюсь мірою унікальний (ніде більше не зустрічав) документ — «Режим роботи голови Миколаївської обласної Ради (виконкому) народних депутатів». Прийнятий, причому, не тільки, так би мовити, для внутрішнього, обликонкомівського вжитку, а й для широкого загалу — прес-центр облради видрукував його в наймасовіших місцевих газетах.

Анатолій Кирилович, пересівши після останніх виборів у крісло голови Ради, місяць-другий призвичаювався до нових обов'язків та ритму буднів, що несли нові й нові клопоти, після чого дійшов висновку: ні, отак не тільки багато чого сам не встигатимеш, випускатимеш з поля зору, а й іншим зосередитися на справах не даси, замордуєш не завжди виправданими викликами чи нарадами; потрібен чіткий і максимально доцільний режим роботи для себе й для апарату Ради, виконкому, усіх інших структур. Передусім — для себе самого. А інші — хай придивляються та власний «почерк» виробляють.

Такий підхід був для нього не новий, розпочинав, як мовиться, не з нуля — ще на посаді представника Президента прагнув не розпорошуватися сам і не торсати безпричинно інших, виробити найоптимальніший режим робочого дня,тижня, місяця: сьогодні, однак, не все те беззастережно годиться — й посада та обов'язки нові, багато ширші, й обстановка змінилася, багато в чому ускладнилася. Отож, поіншому й працювати треба.

Так-от: розпочинає А. Кінах свій робочий день о 7-й ранку — щодня першу годину витрачає на оперативний зв'язок з головами міських та районних Рад, керівниками підприємств і організацій області, аби розглянути, обговорити й по можливості розв'язати поточні проблеми. Переконався: цей час, поки не захопила всіх круговерть буднів, для таких справ найзручніший, найрезультативніший. Не цурається зателефонувати, аби про щось таке дізнатися, адже від надоїв та намолотів першій службовій особі області нікуди не дітися, та передусім — очікує дзвінків сам. І керівники усіх рівнів знають: не перебалакаєш з Анатолієм Кириловичем зараз — потім буде пізно, він займеться вже іншими справами. Отож, кому щось болить, хто очікує поради й помочі, — той і не доспить.

А далі вже, з початком трудового дня для всіх, — кожен з буднів складається для голови по-різному, та все ж цілеспрямовано, так би мовити. Два суворо визначені дні місяця, скажімо, відводить на особистий прийом громадян. Саме дні, а не години, як це встановлено у більшості Рад і виконкомів. Бо розпочинається той прийом з 9-ї години ранку і завершується... аж поки буде розглянуто останнє питання останнього відвідувача, що записався на зустріч. А запис провадиться весь тиждень, що передує отим зустрічам. Тож доводиться, бува, вислуховувати людей до пізнього вечора. А ще є дні, коли А. Кінах приймає громадян — службових осіб: це так звані робочі зустрічі з керівниками промислових підприємств, організацій, представниками підприємницьких структур... І, окрема, — з керівниками підприємств агропромислового комплексу та фермерами. На них можна записатися як заздалегідь, по телефону, так і завітавши безпосередньо на зустріч-прийом.

Окремі дні визначені для проведення нарад з головами міських та районних Рад, керівниками підприємств і організацій області, на яких розглядаються питання соціально-економічного розвитку регіону. Й для оперативних нарад з участю керівників УВС, СБУ та прокуратури — з проблем криміногенної ситуації й контролю за виконанням рішень облвиконкому та розпоряджень голови облради з питань профілактики й боротьби зі злочинністю.

Не забуто в отому режимі роботи й про засоби масової інформації: щомісяця — участь голови в прес-конференціях, «круглих столах» з представниками партій та громадських рухів, де також бувають журналісти: раз на два місяці — «прямий ефір» на обласному телебаченні. Причому, це не просто години «запитань і відповідей», після яких ніщо, по суті, не змінюється (саме так, на жаль, нерідко ще буває): всі запитання й побажання, що надходять під час проведення «прямого ефіру», направляються конкретним виконавцям і беруться службами виконкому на контроль.

Кілька разів на місяць — виїзди до міст, районів, на підприємства, в організації, сільські господарства. Мета — особистий контакт, особисте спілкування з колективами й окремими працівниками, аби глибше й з різних боків пізнавати соціально-економічну й політичну ситуацію — для конкретних висновків, наступних оперативних і перспективних рішень. В таких поїздках особливо часті зустрічі з депутатами Рад різних рівнів — їх голова облради приймає й вислуховує безперешкодно й першочергово.

Окремим блоком — робота, так би мовити, всередині облради й виконкому: визначено дні засідань виконкому й проведення оперативних апаратних нарад, прийому працівників Ради й виконкому з виробничих та особистих питань... Розписано, одне слово, все. Поза «кадром» залишився лиш той час з режиму роботи голови облради, у який він сам на сам обмізковує побачене й почуте, аби прийняти необхідні рішення, визначити перспективу. Власне, ті, хто працює поруч, знають: то для Анатолія Кириловича чи не найважчі й найважливіші години.

— І що ж, — перепитував я багатьох, ознайомившись з отим режимом голови облради, — дає щось отакий жорсткий, як на мене, регламент?

У відповідь, як правило, чув: безперечно. По-перше, можеш чітко спланувати свій робочий день, тиждень, місяць. По-друге, знаєш, що такого-то дня обов'язково зустрінешся з першим керівником області й проблему, яка тебе бентежить, всебічно розглянеш.

— Але ж, — пробував заперечувати, — життя таке швидкоплинне, що наперед усього не передбачиш, отож треба, мабуть, щось коригувати і в отому режимі роботи?

— Так, — відповідали на це працівники апарату облвиконкому, — тому ми оголосили, що приймаємо пропозиції щодо удосконалення регламенту роботи як голови Ради, так і структурних підрозділів. Усе розумне, що надходить, прагнемо використати, врахувати.

Коли ж для «апробації» (писати чи не писати до газети?) розповідав про отой режим роботи А. Кінаха в іншій, сусідній області, то реакція була неоднозначна: дехто схвалював, а дехто й у сумніві був: чи треба все отак дотошно розписувати, чи не бюрократія це? Отоді й дійшов твердої думки: а таки напишу. Може, хтось і собі спробує, — й тоді вже не інтуїтивно, а з власного досвіду судитиме, чи корисна отака справа, а чи надумана й тільки шкодить. Як на мене, то «Режим роботи голови Миколаївської обласної Ради (виконкому) народних депутатів», звичайно, не догма, та раціональна основа, як мовиться, в ньому є. І в порівнянні з отакою заздалегідь чітко спланованою організацією праці програють, переконаний, ті керівники, які з бравадою заявляють: «А в мене для всіх відкриті двері будь-коли!». Важливо тільки, аби жорсткий регламент не обернувся замкненістю й недоступністю, не переріс у черствість і відлюдькуватість... Та це вже так, загальні розмірковування, щодо А. Кінаха геть не стосовні.

Георгій ВОРОТНЮК.
Миколаїв.

У фракціях і групах

Незалежники відпрацьовують свій імідж

На фініші другої сесії Верховної Ради довелося спілкуватися з багатьма народними депутатами, які не увійшли до жодної з парламентських фракцій і груп, заживши іміджу незалежних. Цікавився думкою з приводу заклику на сторінках «ГУ» (№ 242 від 21 грудня 1994 р.) «звірити свої годинники», тобто організаційно об'єднатися. До пропозиції В. Носова ставилися без особливого ентузіазму, натякаючи на те, що у таких незалежників, як С. Хмара та М. Ратушний, одні годинники, у таких, як Р. Боделан та В. Євтухов, — інші, а таких, як І. Попеску та В. Носов — ще інші. При цьому більшість моїх співрозмовників ніби й не заперечувала, що одного імперативного мандата не досить для того, щоб незалежники користувалися правами, які мав би забезпечувати Регламент, на рівноправній основі з представниками різних фракцій і груп. А що Регламент не забезпечує таких прав — упевнений, крім інших, єдиний,хто очолює від незалежників Комісію Верховної Ради (з питань соціальної політики та праці) і є членом Президії, Олександр Буздуган.

На його тверде переконання, Владислав Носов, пропонуючи повернутися до оформлення всіх організаційних формальностей, має рацію. Сьогодні незалежникам важко забезпечити представництво вже не в постійних, а тимчасових комісіях, які створюються в ході парламентських сесій. Нелегко здобути місце в делегації, яка від'їздить за кордон для роботи в міжпарламентських структурах. Не кажучи вже про те, що в сесійному залі вони — у цілковитій меншості.

Тим часом це далеко не пішаки на політичній арені, і чимало фракцій і груп прислухається до думки чи то С. Хмари, чи то В. Євтухова. У них, справді, різні годинники. Але не звірвиши їх, не дізнаєшся точно, котра година. А хіба не цікаво, що показує годинник того ж Іона Попеску, чий вклад у відновлення територіальної цілісності Румунії зразка 1941 року нещодавно відзначили в Бухаресті.

Сергій ВУСАТИЙ.

«ПОСТ» ЧИ «РЕТРО»?

Україну зараховують до посткомуністичних, посттоталітарних країн. Чи є для цього необхідні підстави?

Пильніше придивімося до того, що ми маємо. Незалежність упала з неба. На березневому референдумі 1991 року більшість населення України проголосувала за збереження СРСР (Леонід Кравчук тоді заявляв: «Я за Союз, але який»). Протестів проти серпневого путчу 1991 року в Україні не було. Після путчу номенклатура шукала своєї легітимації через ідею незалежності. Вона перейняла чужі гасла, взяла в руки чужі прапори. Відбулася дифузія частини націонал-демократів у комуністичну номенклатуру. Від цього номенклатура виграла, а націонал-демократи програли. Номенклатура приватизувала і владу, і власність. Вона розколола і фактично знищила опозицію. У стані номенклатури відбувається процес кланового структурування, а політичне структурування суспільства фактично загальмоване.

Україна — посткомуністична чи ретрокомуністична країна? «Пост» чи «ретро» — ось у чому питання. На мій погляд, є підстави для висновку, що за владою, власністю, ідеології і ментальністю Україна є ретрокомуністичною і неототалітарною країною. Є певні ознаки капіталізму і демократії, але це ерзаци і сурогати. У нас ретрокомунізм поєднується з псевдокапіталізмом (номенклатурним і криміногенним капіталізмом). Точніше, у нас псевдосоціалізм поєднується з псевдокапіталізмом.

Влада в Україні не демократична, а олігархічна. Це влада бюрократичної олігархії, бюрократичної номенклатури (старої та нової, при цьому нова номенклатура багато в чому гірша за стару), це влада мафії, клептократія, що переплітається з елементами охлократії. Вирішальне значення зараз в Україні має не боротьба різних політичних партій, а боротьба різних мафіозних груп і кланів між собою. Державну машину роз'їдає корупція — професійна хвороба чиновників.

За роки незалежності демократичний потенціал України зменшився, баланс демократичних і недемократичних сил і тенденцій погіршився. Україна — аутсайдер посткомуністичного світу на шляху демократичних перетворень. Про це свідчить і Закон про партії, і Закон про вибори, і ситуація з прийняттям конституції, і склад депутатського корпусу всіх рівнів. Недемократичність України є внутрішньою, а не зовнішньою, тому її нелегко позбутися. Східна Україна більш деформована комуністичною й тоталітарною системою, ніж Західна. Попередні кілька років вирішальну роль в історії України грала Західна Україна, тепер — Східна.

Політичну, економічну та соціальну ситуацію в Україні можна зрозуміти тільки з точки зору теорії перехідних суспільств. Суттю перехідного періоду є трансформаційний процес, тобто процес переходу від старої системи до нової. Наша біда і вина полягає в тому, що трансформаційний процес в Україні не здійснюється свідомо, послідовно і неухильно. І це основна, найбільш загальна і глибинна причина того, чому ми маємо те, що маємо. Суть справи не тільки і не стільки в тому, що відсутня фундаментально і всебічно розроблена теорія перехідних суспільств, скільки в тому, що в Україні існують певні політичні та соціальні сили, які не заінтересовані в переході від старої до нової системи, які гальмують і спотворюють цей процес. Суть справи в інтересі — політичному та економічному. Поверховому погляду може здатися, що у нас вирують пристрасті, а насправді йде боротьба інтересів. Надзвичайно актуальним і важливим зараз є питання про взаємодію інтересів різних політичних і соціальних сил та процесів формування громадянського суспільства і правової держави в Україні.

В цьому контексті неминуче постає питання про загальнонаціональні інтереси та про загальнонаціональну політичну еліту. Наша політична еліта неадекватна вимогам часу, вона рекрутується з випадкових людей, існує брак хоризматичних лідерів. Об'єктивно загальнонаціональні інтереси нині полягають, по-перше, у здійсненні трансформаційних процесів в економіці та суспільстві, по-друге, в українізації України.

Найважливішою реальністю нашого часу є квазіреальність, квазідемократія, квазіринок, квазіреформи, квазіпосткомунізм, квазіпосттоталітаризм, квазі-Україна. України не існує, існує її замінник, якого ще треба перетворити на Україну. Сьогодні, в умовах незалежності (квазінезалежності?), ступінь українізації України нижчий, ніж за часів УРСР. Президент Леонід Кучма заявив народові, який 750 років боровся за незалежність і державність: «Держава — це не ікона».

Ми нині стоїмо перед фатальною дилемою: національну ідентичність не можна примусово, насильно впроваджувати, бо яка тоді це демократія; з другого боку, її не можна не впроваджувати, бо хто тоді ми?

Наше суспільство більш міфологізоване, ніж суспільство Стародавньої Греції. Один з найбільш поширених міфів — це міф про багатопартійність. Ми живемо в епоху «квазі», відповідно маємо квазіпартії. Псевдолідери псевдопартій імітують багатопартійність.

Партії національно-демократичного спрямування дбають на виборах про перемогу чи успіх власної партії, а не про перемогу чи успіх України. Панує сектантство та взаємне поборювання, бонапартизм та нарцисизм. Національно-демократичний рух не став масовим. Це означає, що він не наближений до потреб мас. Лідери опозиції продемонстрували свою недієздатність і міцно утримують місце політичних аутсайдерів, імітуючи політичну діяльність. Демократія не виникає із політичної діяльності, як Венера Мілоська із морської піни. Треба подбати про носія демократії — громадянина, виборця, борця, треба його формувати.

Настав час відмовитись від ілюзії, що існує Рух, УРП, УКРП, ДемПУ, ПДВУ, СДПУ, ХДПУ... Сьогодні в Україні існує, по суті, дві партії — українська і антиукраїнська, прокомуністична і антикомуністична. Практично на нашій політичній сцені виступають їх різновиди — і не більше. Майбутнє України залежить від того, чи вдасться здійснити великий синтез національних, ліберально-реформістських, соціал-демократичних та християнських цінностей і на цій основі створити могутню політичну потугу, здатну суттєво впливати на сценарій розвитку подій.

Гамлетівське питання для всіх сущих на цій землі таке: чи готовий народ України прийняти виклик історії і реалізувати свій історичний шанс?

Особливість перехідного періоду у нас пов'язана з відсутністю сконсолідованої нації. В перехідний період від імперської структури до державності, від тоталітарного режиму до демократії нація формується заново. І це тепер головне, усе інше похідне. Ми маємо справу з несформованою українською нацією, з несконсолідованим народом, з розколотим суспільством. Суть справи не у Верховній Раді, Кабінеті міністрів і Президенті, а у народі. Територію незалежної України населяють переважно радянські люди. Це та реальність, що дана нам у відчуттях наших. Гомо совєтікус — реальний продукт функціонування старої системи.

Державотворення та реформування може бути успішним тільки на основі консолідації нації (нації не лише у вузькому, етнічному, а в державницькому розумінні; йдеться про те, що всі, хто живе в Україні, — українці, так само, як усі, хто живе у Франції, — французи, а в США — американці). Без консолідації нації на нашій території може бути держава, навіть незалежна, але чужа; українська держава буде неукраїнською. Українізація України — основа державотворчого процесу. З другого боку, свідоме, послідовне і неухильне здійснення трансформаційного процесу переходу від комуністичної до посткомуністичної, від тоталітарної до посттоталітарної системи дасть змогу ввести Україну у світовий цивілізаційний процес.

Перехідний період — це чистилище. Україна — в чистилищі, отже є надія.

Володимир ЧЕРНЯК,
доктор економічних наук, професор.

Без комментариев

Главному редактору газеты
"Голос Украины"

ПРАВДЕНКО С.Н.

Просим Вас срочно опубликовать в газете заявление фракции "Коммунисты Украины за социальную справедливость и народовластие" о II-ом Конгрессе народов СССР и итоговые материалы конгресса /прилагаются/.

Руководитель фракции
Верховного Совета
Украины "Коммунисты за
социальную справедливость
и народовластие" П.Н.СИМОНЕНКО

ЗАЯВЛЕНИЕ

фракции Верховного Совета Украины «Коммунисты Украины за социальную справедливость и народовластие» о II Конгрессе народов СССР

В связи с тем, что наши избиратели проявляют глубокую заинтересованность в итогах работы II Конгресса народов СССР, отсутствием объективной информации, а также злобных нападок со стороны буржуазно-националистических сил парламента на народного депутата Моисеенко В. Н., фракцию в целом, мы требуем опубликования подготовленной т. Моисеенко В. Н. информации «О II-м Конгрессе народов СССР», Постановления Конгресса «О проекте концепции «К обновленному Союзу советских народов», основных положений концепции воссоздания союзного государства, Манифеста Конгресса народов СССР, выступления на Конгрессе П. Н. Симоненко — руководителя фракции Верховного Совета Украины «Коммунисты Украины за социальную справедливость и народовластие».

Уверены, что, ознакомившись с этими документами, наши избиратели и весь народ Украины сможет объективно оценить их содержание и заявления наших политических противников по поводу II-го Конгресса народов СССР.

Утверждено на заседании фракции «Коммунисты Украины за социальную справедливость и народовластие».

Информация о II Конгрессе народов СССР

13 декабря 1994 года в столице СССР г. Москве состоялся II-й Конгресс народов СССР. В его работе приняли участие 1676 делегатов, представляющих более 70-ти наций и народов всех 15-ти республик Советского Союза. Делегаты конгресса — авторитетные и достойные люди. В их числе: Герои Советского Союза, Социалистического Труда, академики и рабочие, народные артисты и колхозники, руководители предприятий и политики, представители науки, культуры, искусства, здравоохранения, наши уважаемые ветераны, большой отряд инженерно-технической интеллигенции, представители молодежи. Более 70% делегатов награждены орденами и медалями СССР.

Среди делегатов: народные депутаты СССР, народные депутаты Советов и парламентов государств, расположенных на территории СССР, депутаты местных Советов.

Конгресс освещали представители 52 средств массовой информации, в том числе 8 из дальнего зарубежья.

Делегатами конгресса были представители свыше 120 политических партий, в первую очередь коммунистических и рабочих партий республик, народных движений, союзов, общественных организаций, руководители прогрессивных фракций и депутатских групп Верховных Советов, Дум и парламентов. 130 делегатов представляли народ Украины.

Конгресс рассмотрел: доклад Комитета народов СССР «К обновленному Союзу советских народов» и концепцию Воссоздания Советского союзного государства. В докладе и выступлениях делегатов всех 15 республик и большинства автономий говорилось о катастрофическом спаде производства во всех республиках (до 40%), об обнищании народа и обогащении кучки богачей, о росте цен, о кровопролитии в национальных конфликтах, о безудержном росте преступности, эпидемиях, о разрушительных процессах, о приходе к власти коррумпированных мафиозных кругов, о превышении смертности над рождаемостью и др. В основе этих бед представители народов видят распад СССР, возникшие границы, разрезавшие единое тело союзной экономики и умертвившие ее в угоду тем, кто наживает басносложные богатства на игре на курсах валют, разгром народовластия и капитализацию республик. По рассматриваемым вопросам принято постановление конгресса, в котором утверждена концепция «К обновленному Союзу советских народов» и поручено Комитету народов СССР подготовить окончательную ее редакцию. Манифест конгресса народов СССР и концепция стали программными документами интернационального движения за воссоздание Советского союзного государства. Принято решение перевести Манифест и Концепцию на языки братских народов и направить их в представительные органы власти государств, образованных на территории СССР, и средствам массовой информации.

В этих документах говорится о необходимости развернуть активную разъяснительную работу в целях добровольного объединения народов и суверенных республик в федеративное многонациональное государство, о создании разветвленной структуры объединительного народного движения, о проведении в трудовых коллективах, селах, районах, городах и областях собраний трудящихся, региональных съездов народов, создании комитетов и групп содействия возрождению СССР.

О том, что сегодня необходимо активизировать работу по признанию незаконными и поэтому недействительными беловежских соглашений, восстановлению экономических и гуманитарных связей — необходимо организовывать встречи делегаций трудовых коллективов, в первую очередь смежных предприятий, проводить дни науки и культуры братских народов. Решающим фактором объединения народов может и должен стать постоянно действующий съезд народных депутатов и парламентариев, государств, образованных на территории СССР, разделяющих идею Союза.

Конгресс народов СССР подчеркнул, что решение исторической задачи воссоздания союза наций советского типа возможно только при сплочении объединительного движения с борьбой за восстановление власти народа. Главным смыслом 27 выступлений делегатов было: **Мы за Союз! Мы за Советскую власть! Мы за социализм!** Основой триединого процесса возрождения народов может быть только единство коммунистических партий и сплочение вокруг них людей труда против диктатуры буржуазии.

Конгресс призывает к объединению всех, кто выступает за осуществление принципов: единая страна! Народовластие! Возвращение народу того, что у него отняли!

В. Н. МОИСЕЕНКО.

ЧОРНІ ДНІ ЧОРНОЇ МЕТАЛУРГІЇ

Чи раді з того, чим багаті?

Чогось масштабнішого і потужнішого за чорну металургію у нашій вітчизняній промисловості не існує. За металургійним потенціалом Україна — четверта держава у світі після Японії, США, Росії.

Сьогодні, зрештою, немає до пуття чим і торгувати, крім металу. Хоч насправді український метал нині беруть тільки тому, що він дешевий. Щоб заробити жадану валюту, продаємо його за демпінговими цінами — нижчими за реальні витрати на виробництво. Проте капіталісти усіх країн давно об'єдналися на боротьбу з демпінгуванням. Отож ми гадали, що з металом пнулися на торг, а вийшло, що з козами, та ще й запізнилися. Галузь здатна випускати продукції майже в п'ять разів більше, аніж ми споживатимемо її на внутрішні потреби, бо головним чином була орієнтована для експорту на зовнішній ринок. То чи варто взагалі тримати такий потужний ресурсо- та енергозатратний комплекс, якщо його продукція не матиме збуту? А відсутність попиту — то крах. Це не залякування, оскільки антидемпінгові санкції — не єдине, що вже стримує експортні апетити — ілюзії наших металургів.

У світі почалося скорочення виробництва металопродукції. В Європі гасять сталеплавильні агрегати, зупиняють прокатні стани. Це пояснюється передусім двома чинниками. З одного боку, передові металургійні компанії переходять на випуск значно надійніших і економічніших марок сталі та видів прокату, а з іншого, у машинобудуванні майже наполовину зменшили витрати металу на одиницю продукції. Виручають спецмарки і всілякі замінники.

Дається взнаки і третій чинник: країни вважають за краще торгувати не сталлю або прокатом, бо то сировина, а готовими виробами — автомобілями, технологічним обладнанням, побутовою технікою тощо. Така продукція витісняє з ринку металевий вал. Тільки ринок вирішить, які металургійні компанії мають піти з нього, а які залишитися. Приємного мало. Особливо для України, яка тільки-но зібралася на ринок.

Закрити, почистити. І лише потім відкрити знову?

Чи знаємо ми сповна, що то насправді — ця галузь? Якою чорна металургія дісталася Україні у спадок? Давайте на шальки терезів покладемо її достоїнства і її «чорні» дірки.

Перше, чим приваблює чорна металургія України — це потужність. Майже 50 мільйонів тонн чавуну і більш як 50 мільйонів тонн сталі, 40 мільйонів тонн прокату і понад 7 мільйонів тонн труб — це потенційний рівень виробництва, який їй під силу.

Друга перевага — орієнтація на власну сировинну базу. Поклади залізної та марганцевої руди, що їх ще вистачить та вистачить, власні гірничо-збагачувальні комбінати, можливості яких невичерпні. Третє, що зараховують до активу вітчизняної металургії — здатність власного науково-технічного потенціалу забезпечити передовий рівень технологій. Нарешті, великі експортні резерви комплексу. Теоретично на світовий ринок металопродукції нам є з чим прориватися.

А на іншій шальці терезів — значна технологічна відсталість у порівнянні з розвиненими країнами.

По-друге, українські металургійні підприємства оснащено старим, майже допотопним обладнанням. Серед домен і мартенів 89—92, а серед прокатних станів 82 відсотки експлуатують понад нормативні терміни.

По-третє, вітчизняна чорна металургія надміру енергозатратна. Далі — низький вміст заліза в залізорудній сировині, яку готують українські збагачувальні фабрики і комбінати. По-п'яте, так сталося, що наші металурги переважно спеціалізувалися на випуску пересічних марок сталі і майже тільки сортового прокату. Спеціальних марок плавимо обмаль, як не густо у нас і листопрокатних потужностей. Заліза виробляємо справді багато, але всім необхідним навіть себе забезпечити не спроможні.

І останнє: катастрофічна екологічна недосконалість наших металургічних підприємств. Найліпше у нашій ситуації — зовсім закрити свою чорну металургію, добряче почистити і лише потім відкрити знову.

Та закрити металургію — майже самогубство, а триматися за наявну, як воша кожуха, — годі сподіватися, що попадемо в рай розвинених держав. Безвихідь?

Усе нормально — ідемо на дно?

Концепцію розвою чорної металургії України та її інтеграції, як мінімум, в Європейську систему розроблено. Так запевняє наш Мінпром, а на одному із міжнародних семінарів про перспективи галузі експерт з Англії Пітер Стікленд звернувся до присутніх з елементарним запитанням: скільки та якої сталі потрібно Україні наступного року, в найближчі п'ять років? Виникла заминка. Гість тричі повторював своє запитання, а йому тричі намагалися розтлумачити, що «за умови економічної кризи доконче передбачити немає змоги». Пітер намагався з'ясувати, чи володіють українські металурги знаннями ринку сусідніх країн, тих самих країн СНД — тільки від цих знань, мовляв, треба «танцювати», плануючи своє майбутнє. Врешті гість з Англії знизав плечима: так про що тоді говорити? В тому розумінні, що планувати виробництво задля виробництва, не знаючи потреб ринку, — нісенітниця, безглуздя.

— Ми в Європі тільки тим і зайняті, — пояснив Стікленд. — Сьогодні експорт у межах Європейського Союзу уже й за експорт не вважаємо — це спільний клопіт. Адже вкрай важливо, щоб одна країна Євросоюзу не нарощувала випуску тієї сталі, яку краще виробляє інша. Куди, у що спрямувати інвестиції, вирішує оцінка як внутрішнього так і загальноєвропейського попиту, ситуації на світовому ринку.

Виходить, справді грунтовної і доказової програми прийдешнього у нас, по суті, не існує. Але навіть якщо за чисту монету сприйняти запропоновані перспективи, погодитися, що вони справді невпізнанно змінять вітчизняну металургію, то і тоді, одначе, мусимо наперед знати бодай один момент: за які кошти приведено наше металургійне господарство до рівня розвинених країн. За найкоротшими підрахунками, для цього знадобиться понад 50 мільярдів американських доларів. Україна ще не скоро дозволить собі такі величезні витрати. Галузь сама заробити теж не в силі. Але ніхто з іноземних інвесторів не ризикне вкладати гроші у нашу металургію, поки не з'ясує, чим і як ми потім розплатимося. Та й чи вигідно комусь робити нас потужними та сильними, коли конкуренція сягає апогею? Автори концепції, втім, чітко розуміють ситуацію і пишуть, що «залучення іноземного капіталу можливе лише за умови, коли будемо розплачуватись готовою продукцією». Так й поготів необхідний гідний прорив на світовий ринок чорних металів, бо за іншим варіантом сусідні держави влаштує наш дешевий і пересічний метал при збереженні екологічно брудного його виробництва.

Мінпром пропонує чотири вірогідних варіанти розв'язки події.

Перший: падіння виробництва триватиме, економічна ситуація не поліпшиться протягом найближчих 2—5 літ. Прогнозувати розвиток чорної металургії неможливо.

Другий: падіння виробництва триватиме, але його необхідно зупинити на певній позначці, яка забезпечить досить високий рівень економіки, дасть можливість запобігти повному розвалу.

Третій: передбачається стабілізація роботи чорної металургії на рівні обсягів виробництва 1992 року зі збереженням експортно-імпортних поставок.

Четвертий: на підставі посилки, що нинішнє зниження обсягів виробництва значною мірою пов'язане не з відсутністю ринків збуту металу, а з руйнуванням господарських зв'язків, труднощами з одержанням квот та ліцензій на вивезення за рубіж, митними бар'єрами тощо. Прогнозується максимальне використання експортних можливостей металургії. Обсяги виробництва передбачається повернути до рівня максимально досягнутих в Україні (у 1988 році).

Мінпром за найоптимальніший збирається пропонувати другий. Це навіть чесно. Адже вчитайтеся: «аби вижити та вціліти». А що далі? Кардинальних, реальних прогнозів та ідей не видно. Туманні перспективи великої галузі, від якої справді залежить увесь промисловий потенціал сировини, спонукають до висновку, що в нас не лише економічна криза. У нас дезорієнтація та розгубленість в економіці. І стоїмо ми, наче перед каменем, на якому написано «наліво підеш... направо підеш... прямо підеш...» — і ніде добра не обіцяють.

Йди туди, не знаю куди

Зате навіч лихоманка в галузі. Мене познайомили з аналізом роботи чорної металургії за десять місяців 1994 року і я вже збирався виписати «шокуючі» цифри: з п'ятдесяти наявних доменних печей погашено 23, з 65 мартенівських — 37, з 69 прокатних станів зупинено 39... Виробництво скоротилося вдвічі... Але всього не встиг я виписати, бо зупинив начальник управління координації і прогнозування металургійного виробництва Мінпрому України Владислав Лобачов.

— Довідка застаріла, — сказав він. — На кінець року становище сягнуло критичних меж. На початку наступного ймовірне зупинення уже цілих заводів...

І далі Владислав Тимофійович підтвердив той висновок, який ми вже зробили: прогнозувати, що буде далі, майже неможливо.

Хоч холодні голови, каже він, підказують: нічого не залишається, як зосередитися на давно знайомому ринку збуту металопродукції — в межах СНД. Колишні республіки Союзу вскочили в одну халепу, то разом мусять й вибиратися з неї. Це не значить, що треба нехтувати далеким зарубіжжям. Навпаки, інакше той світ і поглине нас з потрухами. Але поодинці не врятуємося.

Чому, приміром, не прислухатися до ініціативи кільканадцяти приватних, акціонерних і державних підприємств створити Євроазіатські формування? А саме: компанію з виробництва газопровідних труб із захисними покриттями (Росія, Україна і Казахстан). Компанію з видобування марганцевих руд і виробництва марганцевих сплавів (Україна, Грузія і Росія). Компанію з виробництва фасонних профілів прокату нового покоління (Україна і Росія). Компанію з випуску труб нафтового асортименту (Росія, Україна, Казахстан і Азербайджан), з виробництва металокорду (Україна, Росія,Білорусь). А далі життя підкаже напрями, за якими варто об'єднати зусилля. Ті самі передові металургійні компанії світу справді тримають купи, щоб домінувати і жити, то чому наші виживають порізно, наче нерозумні і недолугі діти недбалих батьків?

Причин багато, сьогодні сенс зупинитися лише на одній- - можливо, й головній. Добре відомо, що багато років поспіль з пропискою у Дніпропетровську існувало Міністерство чорної металургії України. Скільки йому колись було відпущено прав і повноважень — то окрема тема. Але тут кадрово і організаційно склався штаб управління галуззю.

Потім настали часи, коли Мінчормет ліквідували, замість нього утворювали то розширені державно- виробничі об'єднання, то єдиний державний комітет. Врешті-решт чорну металургію разом з хімією та деревообробкою підпорядкували Мінпрому. Були наче обгрунтовані підстави. А тепер керівники та спеціалісти багатьох заводів і комбінатів кажуть протилежне: доцільно відновити гірничо-металургійне міністерство. Причому прихильники цієї ідеї наполягали й після того, як з'явився указ Президента щодо вдосконалення координації в діяльності підприємств гірничо-металургійного комплексу, який наче позбавив будь-якої надії відтворити Мінчормет. Перебуваючи у Дніпропетровську, Прем'єр-міністр Віталій Масол визначив: мова йшла про необхідність відновити у Дніпропетровську Мінчормет.

Потреба справді є.Чорна металургія ще довго залишатиметься винятковим тягарем-клопотом для держави. Навряд чи знайдуться охочі безоглядно приватизувати наші відсталі підприємства — це ризиковано і небезпечно. Просто не здолати гору проблем чорної металургії без участі держави — це ясно, як білий день. Як і те, що потрібна окрема металургійна програма, відтак і окремий диригент для її виконання. В Росії, до речі, теж забрали металургію під парасольку масштабного Мінпрому, та потім схаменулися.

А в нас поки що Мінпром, схоже, докладає зусиль, аби металурги в «низах» зовсім забули про свої домагання. Видається наказ «з Дніпропетровська до Києва перевести на постійну роботу з позачерговим наданням житла заступника міністра промисловості України...», «управлінню справами вирішити питання, пов'язані з розташуванням і обладнанням робочого кабінету заступника міністра». Наступний наказ «перевести для постійної роботи в апараті Мінпрому в Києві без змін у посадах і умовах сплати праці, але з позачерговим наданням житлової площі» — і перелік дванадцяти прізвищ провідних спеціалістів... Згукувати чиновників до Києва і міняти металургійну столицю, вириваючи її силоміць з корінням — це щось з розряду «іди туди, не знаю куди». Коли військa у паніці чи то зосереджуються на обнадійливих позиціях,то командування має бути поряд, а не за тридев'ять земель.

Та й пересаджувати одних і тих туди-сюди, як уже добре видно, користі мало приносить. Давно час шукати в глибинках кадри з новим, сучасним мисленням на рівні світової ринкової підприємливості, адже потреба в цьому дуже велика.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Хроніка. Факти. Події

Світла в кінці тунелю не буде?

Процес політичного врегулювання конфлікту між Грузією й Абхазією зайшов у глухий кут, виходу з якого, поки події в Чечні, найближчим часом не передбачати. Такий висновок містить чергова доповідь генерального секретаря ООН «Про становище в Абхазії», розповсюджена як документ Ради Безпеки.

«Політичний процес тупцює на місці. З моменту початку понад рік тому переговорів вдалося досягти лише незначних результатів. Головне питання грузино-абхазького конфлікту, а саме: визначення політичного статусу Абхазії, прийнятного для обох сторін, — так само вельми далеке від врегулювання, як і дотепер. Зважаючи на інтенсивність кризи в Чеченській Республіці Російської Федерації та її територіальну близькість, цілком імовірно, що протягом деякого часу, як і раніше, не буде докладено політичних зусиль для розв'язання абхазького питання», — зазначив генеральний секретар ООН Бутрос Галі.

Фото ІТАР—ТАРС

● **Київ**

Про духовні вартості

Нещодавно апостольський нунцій в Україні Антоніо Франко передав Голові Верховної Ради Олександру Морозу традиційне новорічне послання Папи Римського Іоанна-Павла II. Цього року його тема — «Жінка: наставниця на шлях миру». У посланні йдеться про духовні вартості в сучасному суспільстві.

● **Бішкек**

Блокують таємні стежки

ООН допомагає Киргизії у боротьбі з наркобізнесом. У рамках цієї допомоги до республіки надійшли устаткування й матеріали для проведення хімічних експертиз наркоємної сировини і препаратів. Вантаж оцінюється в 15 тисяч доларів США. Обидва киргизьких експерти пройшли стажування в Братиславі й перші в республіці отримали міжнародні сертифікати з експертизи наркотиків.

● **Веллінгтон**

Потепління у відносинах між США та Новою Зеландією

Нова Зеландія не піде на компроміс у питанні про допуск в свої води кораблів з ядерною зброєю на борту, незважаючи на ознаки потепління у відносинах з Сполученими Штатами, заявив у Веллінгтоні прем'єр-міністр цієї країни Джеймс Болджер. Глава новозеландського уряду вітав новину, яка надійшла з Вашингтона, про те, що Білий дім має намір запросити прем'єр-міністра Нової Зеландії прибути до США з офіційним візитом. За його словами, такий візит дасть можливість відновити діалог між Вашингтоном і Веллінгтоном на найвищому рівні. Останній раз прем'єр-міністр Нової Зеландії перебував з візитом у США в 1984 році. Потім у відносинах між двома країнами настало похолодання після того, як лейбористський уряд прийняв антиядерне законодавство, яке пізніше було підтримане Національною партією, що перебуває зараз при владі.

● **Тель-Авів**

Щоб ядерна зброя не «розповзалася»

Ісламська Республіка Іран (ІРІ), безперечно, прагне створити власну ядерну зброю й посилено розвиває програму досліджень у цій галузі, — так вважає міністр оборони США Уільям Перрі. На його думку, однак, Тегерану знадобиться ще багато часу, щоб реалізувати свої задуми. За словами Уільяма Перрі, США співробітничає з Україною і Росією задля того, щоб виключити можливість передачі Іранові технології створення ядерних озброєнь.

За повідомленнями власних кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Довга дорога до ЄС

***У** КІНЦІ минулого тижня в Києві відбулися консультації щодо перспектив співробітництва між Україною і Європейським Союзом. З цією метою в Україну прибула делегація «трійки» ЄС (Франція, Німеччина, Іспанія). У складі делегації були політичні директори МЗС цих країн, а також представники Комісії Європейського Союзу (КЄС) і секретаріату Ради міністрів ЄС.*

Як охарактеризував мету цього візиту один з представників делегації ЄС, що постійно працює в Києві, мета переговорів, які минули, — зміцнення політичних зв'язків між Україною і ЄС.

Безумовно, консультації пройшли під добрим знаком резолюції Ради міністрів ЄС від 1 жовтня 1994 року та рішення про спільну позицію ЄС щодо України від 28 листопада минулого року.

Слід відзначити, що це перший такий документ в історії ЄС, який ухвалено стосовно однієї країни. І це дає підстави сподіватися, що процес входження України в Європейське співтовариство коли не прискориться, то хоча б проходитиме під знаком особливої уваги з боку західних партнерів, сприятиме більш терплячому пошуку точок зіткнення і в політиці, і в економіці. Тим більше, що погляди обох сторін на переважну більшість проблем, які виникли в процесі роботи, збігаються.

Це підкреслив на п'ятнадцятихвилинному брифінгу і заступник Генерального секретаря з політичних питань та питань безпеки пан Алан Дежаме. Головний підсумок консультацій, — сказав він, — це те, що існує політична воля обох сторін до співпраці.

Те, що переговори йдуть гладенько і без особливих проблем, безумовно, втішає. Проте не варто особливо впадати в ейфорію з приводу поки що безконфліктності цього процесу. Адже представники ЄС лише злегка доторкнулися до однієї з найпекучіших проблем для нашої країни і не тільки для неї — реструктуризації енергетичного сектора в Україні. А якщо точніше, то мова йде про закриття Чорнобильської атомної станції, на якому наполягає ЄС. Що й зрозуміло: світ не менше ніж 1986 року боїться Чорнобиля.

Коментар

А для нас не меншою загрозою є енергетичний голод. Як поєднається тут головний інтерес України і Європи? Адже мова йде про величезні кошти, що їх Європейське співтовариство має компенсувати Україні за власну безпеку. Тим часом у кожній країні є нагальні потреби, на які ці кошти можна спрямувати. Як вирішуватиметься ця лише одна з багатьох великих проблем?

І хоч представник МЗС України Ігор Харченко стверджує, що в цьому питанні ЄС і Україна стоять на кращих позиціях, ніж, скажімо, чотири місяці тому, зрозуміло, що дорога до ЄС не буде короткою і тріумфальною, а сподівання на появу білого коня, на якому ми в'їдемо в Європу, — небезпечна ілюзія.

Тож треба набиратися терпіння.

Валентина ПИСАНСЬКА.

2. Нульовий варіант чи «стрижка під нуль»?

Що саме підписали в Москві 9 грудня 1994 року прем'єр-міністри В. Масол і В. Черномирдін?

***У** СЕРПНІ минулого року Президентові України надійшла телеграма від академіка Лісічкіна, голови комітету Державної Думи Росії, у якій йшла мова про заклик не довіряти Міжнародному валютному фонду, який обіцяв Росії 24 мільярди доларів, але так і не дав. У ній академік чітко окреслив вартість майна СРСР за кордоном — 300 мільярдів доларів. А наших 16 відсотків — це близько 50 млрд дол. До цього додамо лише золото (42,1 тонни) та алмазний фонд, інформації про який ми так і не отримали.*

І тут нам не допомогла навіть всесвітньо відома аудиторська фірма "Артур Андерсен", яка займалася аудиторською перевіркою цього майна і яка не мала доступу до всієї інформації через «таємність» багатьох документів, особливо тих, що стосуються військової сфери. А щодо наших боргів, то за інформацією Мінфіну вони становлять 12,6 млрд дол. та 2,8 млрд перевідних рублів.

Щодо процесу сплати наших боргів, то тут треба додати, що країни-кредитори, як випливає з листа голови групи цих країн Жана-Клода Тріше, виявили готовність не вимагати від України будь-яких виплат за їх претензіями, що випливають з боргу СРСР, доти, поки не буде досягнуто домовленості між Україною та Росією щодо цього питання.

Ще два місяці тому у Верховній Раді депутат А. Бутейко ініціював слухання цього питання з конкретною пропозицією призупинити підписання такої угоди до остаточного висновку і рішення Верховної Ради і доручити розглянути це питання Комісії з питань фінансів та банківської діяльності та Комісії у закордонних справах і зв'язках з СНД. У другій комісії це питання розглядалося за участю представників Мінфіну та МЗС, інших заінтересованих осіб, і доповідь зробив заступник міністра фінансів Б. Соболєв, який давно працює над цим питанням. Як резюме було висловлено потребу глибше і активніше попрацювати над оцінкою «нульового варіанту».

У проекті постанови Верховної Ради, який планувалося винести на обговорення, було рекомендовано Президентові ще раз звернутися до Російської Федерації з офіційною пропозицією надати Україні вичерпну комплексну інформацію щодо всіх активів та боргу колишнього СРСР та їх рух, а також передати справу про розподіл активів та зовнішнього боргу колишнього СРСР на вирішення міжнародного третейського суду, як передбачено статтею 7 Угоди про розподіл всієї власності колишнього СРСР за кордоном, укладеної 6 липня 1992 року.

Пропонувалося також внести офіційну пропозицію України розпочати в рамках СНД чи на двосторонній основі з Росією переговори щодо укладення угод про оцінку і розподіл золотого і валютного запасу та алмазного фонду колишнього СРСР та закордонного майна колишньої КПРС. Однак, наголошую на цьому, думка депутатського корпусу виявилася нікому не потрібною.

Яким буде подальший розвиток подій? Стаття 6 Московського договору говорить про те, що він набирає чинності з дати обміну повідомленнями про виконання внутрішньодержавних процедур, потрібних для того, щоб він набрав чинності.

Відповідно до нашого Закону про міжнародні договори, мета якого — належне забезпечення національних інтересів, міжурядові договори підлягають ратифікації Верховною Радою. Це стосується і угод загальноекономічних, з загальних фінансових питань, з питань позики та кредиту тощо. На жаль, через недосконалість Закону про міжнародні договори ми вже вкотре маємо сумні колізії, коли важливі проблеми розв'язуються за спиною Верховної Ради. Тому в цей закон слід внести кілька доповнень, які врегулювали б механізм погодження проектів і міжнародних угод з парламентом.

Отже, попереду процес ратифікації підписаної у Москві угоди. Але й без неї мусимо, нарешті, зрозуміти, що завжди треба мати свою тверду позицію і характер, що не можна потурати сусідній державі у всіх її, м'яко кажучи, некоректних діях, невиконанні укладених угод або їх трактуванні на свій лад.

Ігор ОСТАШ,
народний депутат України.

(Закінчення. Початок у «ГУ» за 10.01.1995 р.).

ЛІДЕРИ СПЕРЕЧАЮТЬСЯ, А НАРОД ВИРІШУЄ

***Ф**РАНЦІЯ ввійшла у рік вибору: у квітні—травні 1995 року президентське крісло змінить свого господаря. Останні чотирнадцять років (два строки) воно належало соціалісту Франсуа Міттерану, який, з огляду на свою хворобу, у передвиборній боротьбі участі більше не братиме... Але це, мабуть, єдине, про що у Франції говорять з упевненістю.*

Хоч вибори відбудуться тільки навесні, вже зараз вони спричинили багато несподіванок. Перша — надзвичайно раннє висування кандидатур. Зважаючи на багаторічну практику, претенденти на перемогу у президентських виборах розпочинають відверту боротьбу якомога пізніше — приблизно за три місяці до голосування. До цього часу подібна тактика мала досить позитивні результати. Але торік вже в листопаді мер Парижа Жак Ширак офіційно оголосив про своє бажання стати президентом.

Такий сміливий передчасний крок Ширака пояснюється передусім розколом у таборі правих сил. Найвірогідніше, що головну конкуренцію Шираку складе його брат по партії Об'єднання на підтримку республіки, нинішній прем'єр-міністр Едуард Балладюр, котрий, за результатами опитування громадської думки, попри нещодавні скандали у кабінеті міністрів, супроводжувані відставкою двох міністрів, має найбільше шансів на перемогу.

Голова Національних зборів (парламенту) Філіпп Сеген вважає, що суперництво між Жаком Шираком і Едуардом Балладюром «може стати самогубством» для правих сил. «Якщо ми продовжуватимемо йти цим шляхом, з нами буде покінчено».

Об'єднання на підтримку республіки було засноване у грудні 1976 року Жаком Шираком на основі Союзу демократів на захист республіки. На сьогодні партія налічує близько 1500 тисяч чоловік і є найвпливовішою політичною силою у Франції. До Національних зборів від неї увійшло 260 депутатів (з 577) і 92 сенатори (з 321). І ось незмінний її голова Жак Ширак мало не відмовився від своєї «дитини», оголосивши наприкінці минулого року на з'їзді ОПР, що йде з посади керівника партії, аби цілковито присвятити себе передвиборній (вже третій у його практиці) боротьбі. До речі, у з'їзді не брали участі ані конкурент Балладюр, ані міністр внутрішніх справ Шарль Паскуа, ані Філіпп Сеген, а також численні претенденти на цю ж посаду від правлячої коаліції, що повисовували свої кандидатури, скориставшись розколом в ОПР.

Ситуація, що склалася напередодні виборів, зачепила за живе навіть байдужих до політики громадян. Міністр оснащення транспорту і туризму Бернар Боссон в інтерв'ю кореспонденту Рейтер зазначив: «Під час своїх поїздок по Франції я зрозумів, що думка громадян однозначна: припиніть цю дурницю! Народ Франції проти розколу».

За таких обставин видавалося, що розколом в ОПР може вигідно скористатися голова Європейської комісії, представник Соціалістичної партії Жак Делор, рейтинг популярності якого досить високий. Ліві сили зі свого боку закликали прибічників згуртуватися і не вдаватися до поведінки членів ОПР. І цього разу удар уже чекав на прихильників Делора: він офіційно відмовився від змагань за президентське крісло.

Такої, багатої на несподіванки, передвиборної баталії ще на етапі висування кандидатур у Франції не пригадують. І навіть побоюються, що таку ж мірою несподіваними будуть і результати голосувань. Знервовані некоректною поведінкою своїх лідерів громадяни можуть віддати голоси за політика, нехай і не надто знаменитого, але наділеного популістськими здібностями, котрий зуміє скористатися з невизначеності у правлячій коаліції. Чи сприятиме це економічній стабілізації у Франції? На це запитання також відповість час.

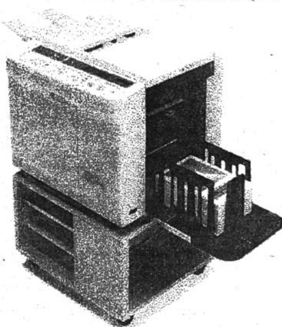
Наталя ФІЛІПЧУК.

Легко, как на ксероксе, производительно, как в типографии!

RISO

РИЗОГРАФ -

современная офисная множительная техника

- *высокая производительность и надёжность*
- *скорость печати - до 130 копий в минуту*
- *низкая себестоимость копии*
- *неприхотливость к бумаге (46-210 г/кв.м)*
- *компьютерный интерфейс*
- *отличное качество - 400 точек/дюйм*
- *многоцветная печать - 10 цветов*
- *формат А6-А3*
- *низкий расход энергии - 300-350 Вт*
- *абсолютная экологическая чистота*
- *удивительная простота обслуживания*

Наши партнёры в Украине:

Киев (044) 224-66-08, 244-58-62, 417-55-66
Одесса (0482) 63-74-55, 20-03-74, 51-71-88
Донецк (0622) 35-87-83, 91-92-61
Дружковка (06227)4-46-14
Харьков (0572) 40-81-01, 40-56-19
Кировоград (0522)22-64-11
Луганск (0642) 53-25-41
Херсон (0552) 51-18-46
Луцк (03322) 4-00-65
Днепропетровск (0562) 67-90-68, 27-80-40
Никополь (05662)2-37-60
Львов (0322) 74-30-27, 35-12-66
Ужгород (03122)3-93-88
Симферополь (0652)25-51-38
Запорожье (0612) 34-85-27, 65-64-52
Полтава (0532)18-31-81, (05322)2-30-99
Ивано-Франковск (03422)4-41-02
Николаев (0512) 35-00-13
Сумы (0542) 33-10-62

Представитель RISO (Deutschland) Gmbh:
г. Киев, ул. Мельникова, 36/1 тел./факс: (044) 211-45-64

Российско-украинской фирмой «РосУ» производятся прямые поставки

из Тольятти и Набережных Челнов запасных частей к автомобилям ВАЗ, КамАЗ всех модификаций.

Фирма продает и принимает заявки на поставку запчастей в двухнедельный срок.

ЦЕНЫ — НИЖЕ РЫНОЧНЫХ.

Фирма реализует

К автомобилям КамАЗ: коленчатые валы в сборе, диски сцепления, энергоаккумуляторы, радиаторы, блоки цилиндров, головки в сборе, передача гл. сред. заднего моста, делители, коробки передач, топливные насосы, синхронизаторы всех видов и т.д. Всего 262 наименования.

К автомобилям ВАЗ: карбюраторы, пружины, амортизаторы и стойки, двигатели, коробки передач 4-х и 5-ступенчатые, передние подвески, задние мосты в сборе, редукторы, блоки цилиндров, головки блока, кузовные детали и т.д. Всего 385 наименований.

Фирма реализует товары за наличный и безналичный расчет, возможен бартер на ТНП или продукты питания. Отгрузка запчастей самовывозом.

Обращаться по адресу: 245110, г. Шостка Сумской области, ул. Луначарского, д. 1, кв. 3, тел. (05449) 2-35-81, факс (05449) 2-01-15. Филиал фирмы «РосУ» г. Вышгород Киевской обл., площадка ГАЭС, РТП. Тел. (04496) 5-64-92, 5-21-82.

UKRAINIAN POSTGRADUATE FELLOWSHIP PROGRAMME 1995/96 AT THE UNIVERSITY OF LONDON

Applications are invited for postgraduate scholarships from students and researchers at postgraduate and post doctoral level permanently resident in Ukraine to study at the University of London for periods of three, six or twelve months. Applications will be considered for study and research from within any of the following broad subject areas:

Agriculture, Economics, Educational Theory, Environmental Studies, History, Law, Philosophy, Political Science, Public Health Planning and Financing, Slavonic and East European Studies and Social Sciences.

Successful candidates will be required to have an adequate command of spoken and written English, which may be tested, and to demonstrate knowledge of the Ukrainian language.

Applications for the Academic year 1995/96 must be received by the University of London by the end of February 1995. Further details and application forms may be obtained from:

University of London
Ukrainian Fellowship Programme
School of Slavonic and East European Studies
Senate House
Malet Street
London WC1E 7HU

T 071 636 8000 ext 4095
F: 071 436 0970

Application forms may be obtained in Kiev from the British Council:

9/1 Bessarabska Ploshcha
Kiev 252004
T (044) 294 55 88

Предприятие реализует со склада в Киеве а/м ГАЗ - 31029 «Волга», УАЗ всех модификаций.

Тел. 449-29-17.

КОТИРОВКИ ВЕКСЕЛЕЙ НА 10.01.95 В КБ "ПРИВАТБАНК"

ВЕКСЕЛЕДАТЕЛЬ	Покупка векселей, в % к номиналу	Продажа векселей, в % к номиналу
Авдеевский коксохим. з-д	65.0	
Алчевский металлург. к-т	65.0	
Днепровский металлург. к-т		78.6
Ингулецкий ГОК		78.3
Коксохим. з-д им. Калинина		78.1
Металлург. к-т им. Петровского		77.2
Металлург. к-т г. Енакиево	65.0	
Никопольский з-д ферросплавов	60.0	
Новокриворожский ГОК		79.4
Орджоникидзевский ГОК		78.2
ПО "Павлоградуголь"		76.3
Южный ГОК	65.0	

в Днепропетровске: (0562) 79-05-95, 79-05-96, 79-05-97, 79-00-00, 47-70-52.

в Киеве: (044) 227-54-22

РЕАЛІЗУЄМО АБО ОБМІНЮЄМО НА ПРОДУКТИ ХАРЧУВАННЯ:

трактори МТЗ-80 УК, Л; МТЗ-82 Л; мотоблоки МТЗ-12; МТЗ-08 БС; автомобілі ЛуАЗ-969 М; підшипники 210; 305; 308; 5324.

Телефони у Луцьку: (03322) 4-33-84, 3-10-46. Факс 4-42-57.

ИНФОРМАЦИЯ О ВЫПУСКЕ АКЦИЙ

открытой акционерной инвестиционно-финансовой компании «ИНТЕРИНВЕСТ»

Открытая акционерная инвестиционно-финансовая компания «Интеринвест» (далее компания) создана в форме открытого акционерного общества путем реорганизации акционерного общества закрытого типа инвестиционно-финансовой компании «Интеринвест» и является ее полным правопреемником.

Свидетельство №20473278 о государственной регистрации выдано Ленинским райисполкомом г. Запорожья 15 сентября 1994 г.

Учредителями компании являются юридические лица.

Местонахождение компании:

330125, Запорожье, ул. Ветренная, 34/3; тел. 326863. Р/с 2467813 в Ленинском отделении УСБ Запорожья, МФО 313311.

Председатель правления — Борисов Юрий Тимофеевич, образование высшее, производственный стаж 15 лет.

Основные направления деятельности компании: посредническая и представительская деятельность с ценными бумагами, совместное инвестирование.

Объявленный уставный фонд компании — 3 000 000 000 (три миллиарда) карбованцев. Выпуск — 300 000 (триста тысяч) простых именных акций серии А номинальной стоимостью — 10 000 (десять тысяч) карбованцев. Форма акций — безналичная, акционеру выдается сертификат акций.

Подписка проводится с 26 декабря 1994 года по 26 июня 1995 года.

Дивиденды на акцию начисляются через 10 дней со дня подписки на акцию.

Место выплаты дивидендов — Запорожье, ул. Ветренная, 34/3. Средства, полученные от выпуска акций, расходуются на формирование основных средств и собственного портфеля ценных бумаг компании.

Факторы риска: непоследовательная экономическая политика органов власти и управления в области приватизации и законодательства об инвестиционных институтах, уровень инфляции, который становится причиной недостаточно эффективной инвестиционной деятельности.

Председатель правления ОА ИФК «Интеринвест» Ю.Т. БОРИСОВ.

UKRAINIAN MOBILE COMMUNICATIONS

С Новым годом!

УКРАЇНСЬКИЙ МОБІЛЬНИЙ ЗВ'ЯЗОК

Совместное Украинско-Датско-Голландско-Германское предприятие

СП"UMC" является оператором мобильной сотовой сети NMT 450i в Украине.

"UMC" предоставляет комплексное обслуживание;
приобретение оборудования мобильной связи;
подключение к всеукраинской сотовой сети;
обеспечение послепродажной гарантии и сервисного обслуживания в течение 3-х лет;
установку мобильных телефонов в автомобилях;
предоставление мобильных телефонов в аренду.

ВАШ ТЕЛЕФОН ВСЕГДА С ВАМИ!

АДРЕСА ФИЛИАЛОВ UMC

252010 КИЕВ, ул.Московская, 21 Тел.(044) 290-4946 Факс (044) 290-3202
ОДЕССА Тел.(0482) 22-5350, (550) 246-0030 Факс (0482) 26-0741
СЕВАСТОПОЛЬ Тел.(0692) 52-0130 Факс (550) 244-6031
ДНЕПРОПЕТРОВСК Тел.(0562) 46-7021 Факс (0562) 45-5313
СИМФЕРОПОЛЬ Тел.(0652) 25-1032 Факс (0652) 25-8699
ЛЬВОВ Тел.(0322) 72-9593 Факс (0322) 27-1260
НИКОЛАЕВ Тел.(0512) 24-2317 Факс (0512) 24-2156
ХАРЬКОВ Тел.(0572) 14-9170 Факс (0572) 27-2625
ЗАПОРОЖЬЕ Тел./факс (0612) 34-9317
ЯЛТА Тел.(0654) 32-7018

С 1 АВГУСТА СНИЖЕННЫЕ ЦЕНЫ!

Официальный представитель Горьковского завода «ПО ГАЗ» и ГП «Москвич» (АЗЛК)

Предлагает со склада в Киеве:

АВТОБУСЫ

КАВЗ-3976 (пассажирские и грузопассажирские)
ПАЗ-3205

МИКРОАВТОБУСЫ РАФ разных модификаций

ЛЕГКОВЫЕ АВТОМОБИЛИ

ГРУЗОВЫЕ АВТОМОБИЛИ

ГАЗ-3307
ГАЗ-3302 (полуторка)

Москвич 2141-S
Москвич-2335 пикап (с тентом или без него)
Москвич 2126 заднеприводный "ОРБИТА"

ИЖ-2715 грузовые и грузопассажирские

Автомобили УАЗ пассажирские грузовые микроавтобусы

ГАЗ-31029
ГАЗ-31029 (51 комплектация)
ГАЗ-31022 (универсал)
ГАЗ-310240 (представительская)

Телефоны в Киеве: (044) 264-74-42, 264-96-69 тел./факс 264-24-05 263-70-11

Все гениальное — просто!

Газосварка без карбида!

У Вас проблемы с **карбидом, кислородом, ацетиленом?**

Не беда, обращайтесь к нам. Мы производим промышленные электролизно-водные газосварочные установки

ТЕРЕ-1.5Т

Толщина свариваемого металла 0.5 ... 5мм,
Выход газовой смеси 1500 л/час,
Максимальная потребляемая мощность 4.5 КВт
Обеспечиваем гарантийное и послегарантийное обслуживание

Звоните: (0572) 23-0127, 32-1903, 20-5396
Пишите: 310115 Харьков-115, а/я 3151
Приходите: г. Харьков, ул. Котлова, 29

Только установки фирмы "Технолог" заменяют ацетиленовый сварочный пост!

Фирма "ВЕНА" продает

СТЕКЛОТКАНЬ различных марок

ВОЗМОЖНА ДОСТАВКА

Тел. в г. Чернигове (04622) 7-32-62, 7-38-29; факс 7-25-87.

ФІРМА «СТОІК»
АКУМУЛЯТОРИ

Ціни (у тому числі ПДВ) в млн. крб.:

	ОПТОВІ	ДРІБНООПТОВІ
55А/Г —	3,6	4,6
60А/Г —	3,9	4,9
75А/Г —	4,9	6,4
90А/Г —	5,8	7,3
135А/Г —	8,7	10,9
180А/Г —	10,9	13,8
190А/Г —	12,1	14,9

Телефони у м. Києві: (044) 476-70-11, 476-29-07,
у м. Тернополі (філія): (03522) 2-71-08.

Cola
Tropical
Tonic
Lemon
Orange
Gassosa

PRESTIGE

НАТУРАЛЬНІ НАПОЇ

ВІДЧУТТЯ НОВОГО

Организация приглашает пайщиков (частных лиц и организации) на строительство двадцативосьмиэтажного жилого дома по ул. Полярная по принципу ЖСК.

За справками обращаться по адресу: ул. Владимирская, д. 3, комната 1.

Реклама в газеті «Голос України». Телефон 441-89-34. Факс 449-85-62.

Продиктовано в номер

Харківський «Комунар» випустить сотові телефони

Загальна сума інвестицій у СП, що створюється на базі харківського ВО «Комунар», одного з найбільших підприємств військово-промислового комплексу колишнього СРСР, може досягти 25,5 млн. доларів. Розмір первісного гранта повинен становити приблизно 7,5 млн. доларів. 45 % цієї суми буде виділено з американського бюджету. 55 % становитиме внесок американських партнерів «Комунара» — компанії «Федерал системз груп» та компанії «ОМНІ Телекомюнікейшнз». На базі «Комунара» планується налагодити випуск радіотелефонів сотового зв'язку. Остаточні умови контракту ще не затверджено, однак передбачається, що через деякий час «Федерал системз груп» вкладе в СП 18 млн. доларів уже поза межами контракту з американським урядом. Обсяг продажів, що плануються на 5 років, — 559 млн. доларів з загальним прибутком 51,9 млн. доларів без урахування податків.

Підслуховують на законних підставах

Начальник управління облзв'язку Л.Нетудихата прийняв рішення... підслуховувати квартирні телефони. І зроблено це зовсім не «по лінії СБУ». Справа в тому, що до багатьох телефонів почали самовільно підключатися інші громадяни. Нині облзв'язок за бажанням законного абонента може тимчасово підключити магнітофон до його телефону і, прослухавши опісля плівку, зробити відповідні висновки. Юристи вважають, що такі дії зв'язківців не є порушенням закону.

Кому належить реальна влада в Криму?

Таке запитання задали працівники Кримського центру гуманітарних досліджень у ході чергового вивчення громадської думки жителям Сімферополя і Севастополя. Цей захід було проведено разом із редакцією газети «Крымская правда». 58 відсотків опитаних сказали, що мафії. Решта відповіла таким чином: по одному відсотку — народові і Службі безпеки, по два — прем'єр-міністрові Автономної Республіки Крим і Президентові Криму, п'ять — українським структурам на півострові, десять — ВР Криму, 21 відсоток не зміг відповісти.

На думку жителів автономії, мафіозні угруповання Кримського півострова мають лише три відмінні риси від аналогічних об'єднань острова Сицилія. Перша: кримська мафія не належить до таємних товариств, оскільки навіть діти знають кількість злочинних кланів у кожному місті, прізвища ватажків і зони їх впливу. Друга: кримські мафіозі, на відміну від зарубіжних, житлові квартали для бідноти не будують. Третя: на відміну від італійського уряду, спроби якого викоренити мафію залишаються безуспішними, владні структури Криму таких спроб навіть не роблять. А тому, стверджують соціологи Кримського центру гуманітарних досліджень, якщо на Апеннінському півострові члени мафіозних кланів хоча б періодично потрапляють до суду, на Кримському півострові учасники подібних угруповань «потрапляють» лише під чергову постанову про боротьбу з ними.

Істотні моменти малої приватизації в Києві

Згідно з Указом Президента України Леоніда Кучми «Про заходи щодо прискорення процесу малої приватизації в Україні» 15 тисяч малих підприємств повинні бути приватизовані протягом 1995 року. Приблизно кожне десяте підприємство розташоване в Києві: в сфері торгівлі, громадського харчування, побутового обслуговування їх нараховується 1512. В тому числі загальнодержавної власності — 22, комунальної власності міста — 435, районів — 1055. Із загальної кількості 702 підприємства є орендними.

— Які проблеми ви, як голова місцевого органу приватизації, бачите при виконанні Указу Президента? — запитання до начальника регіонального відділення Фонду держмайна України по місту Києву Владислава ЗБУРЖИНСЬКОГО.

— Стурбованість, по-перше, викликає те, що згідно із Законом про малу приватизацію списки підприємств, які приватизуються, мають бути узгоджені з місцевими Радами. Тобто там, де МП є власністю міста, повинна попрацювати Київрада. Але ж ситуація в ній відома: депутати ніяк не можуть розпочати серйозну роботу. Також і в районах — у Подільському та Харківському, наприклад, ще не вибрано достатньої кількості депутатів, немає кворуму, немає змоги приймати рішення.

По-друге, можуть виникнути проблеми з технологією виконання Указу. Фонд держмайна України в тримісячний термін має створити графіки проведення малої приватизації, а також три положення, які б її регламентували. Практика показує, що такі документи частенько осідають під час узгодження в різних міністерствах, інших інстанціях. І до місцевих органів приватизації надходять із запізненням.

Існує проблема зі списками. Якщо з підприємствами районного та міського підпорядкування негараздів немає — всі вони на обліку в адміністраціях районів, міста, — то списки загальнодержавних підприємств, які готують центральні управлінські структури, м'яко кажучи, неякісні. «Валить» роботу Мінстат України, який повинен створювати банк даних. У підсумку істинний стан речей із загальнодержавними підприємствами з'ясувати важко...

Ситуація з виконанням Указу Президента розвидниться за місяць: саме в такий термін мають бути розроблені всі документи і складені списки. Поки що можливі лише прогнози.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

«Оріон» утре носа «Філіпсу»?

Тернопільське ВО «Оріон» протягом 1994 року працювало із значними збоями через відсутність матеріалів та комплектувальних. У деяких цехах устаткування більше простоювало, ніж працювало.

А тим часом конструкторський колектив шукав нові види продукції, які мали б попит на внутрішньому і зовнішньому ринках. Протягом року було впроваджено більш як 30 нових видів радіоапаратури. Найбільший попит серед ділових людей, аграрників мають переносні та стаціонарні радіостанції, що працюють у радіусі 50 кілометрів. Приступили і до випуску спеціальних портативних радіостанцій «Черемшина» для потреб правоохоронних органів. А ось у першому півріччі 1995 року оріонівці випустять і радіостанцію, яка зможе комутуватися в телефонну мережу. На думку головного конструктора об'єднання Юрія Клочка, ця найсучасніша радіостанція не поступиться аналогам з фірм «Філіпс», «Мерконі» та «Моторола». Такою високою якістю відзначатимуться й музичні центри, автомагнітоли, чотирипрограмні радіоприймачі. А ще оріонівці планують випустити великий асортимент товарів для мешканців села. Усе це допоможе стабілізувати ситуацію, повернути людей у цехи.

Михайло ВАСИЛАШКО.

Тернопільська область.

Високопоставлених хабарників викрила СБУ

Завдяки ретельно спланованій чернігівським управлінням СБУ операції під час отримання хабарів затримані заступник начальника обласної податкової інспекції Ю.Бардаков та начальник управління з обміну і розподілу житла Чернігівського міськвиконкому В.Рябуха. Користуючись службовим становищем, обидва вимагали валюту, цінності від клієнтів. Як показала перевірка, житло у Чернігові спритні ділки отримували за безцінь. Зокрема, трикімнатна квартира дружини Рябухи обійшлася в 1 мільйон 436 тисяч карбованців. Щойно завершилися судові розгляди справ хабарників: обох засуджено до 9 років позбавлення волі. Лише у Бардакова вилучено і передано в доход держави 21800 доларів.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Без польотів немає пілотів

В армії так само важко, як і в цивільному житті. Немає палива, запасних частин, стає застарілою техніка. З тих же причин «на приколі» соколи винищувального авіаційного полку, яким командує підполковник Подзолков. Їх знято з несення бойового чергування на охороні повітряного простору столиці України. 16 годин польоту в середньому за рік на підготовленого льотчика — цифра катастрофічно мала. Тож ілюзій щодо грамотності й кваліфікації молодих льотчиків, поки не створено міцної матеріальної бази, не залишається. А охорона кордонів будь-якої незалежної держави, так само як і нашої, справа серйозна і — нагадаємо, коли хтось підзабув, — державна.

На знімку: льотчик 2-го класу майор Едуард Капура та начальник обслуги капітан Анатолій Сакулін обговорюють план майбутніх польотів.

Фото Валерія СОЛОВЙОВА (Укрінформ).

Від ВЧК до КДБ

Науково-методична рада Товариства політв'язнів і репресованих, очолювана членом-кореспондентом НАН України М. Щербаком, ухвалила провести науково-практичну конференцію «Джерелознавчі проблеми вивчення слідчих справ ВЧК, ГПУ, НКВД, КДБ» 20 січня.

Тамара ПАХОЛОК.

На аренах країни і світу

ЗМАГАЛИСЯ СУСІДИ

У Дмитрівці, що в Татарбунарському районі, зустрілися на футбольному полі чотири команди з болгарських сіл Одеської області і ще один колектив з сусідньої Молдови.

Господарі змагань стали переможцями і володарями кубка газети «Роден край», яка виходить в обласному центрі болгарською мовою. До речі, видання один зі своїх номерів присвятило цій футбольній події.

Найактивнішу участь в організації турніру взяли болільники, керівники господарств, облспорткомітету та футбольний клуб «Колос».

Володимир КАРАБОЙЧЕВ, працівник газети «Роден край».

МЕДВЕДЄВ — СЕРЕД НАЙСИЛЬНІШИХ

20-річний український тенісист Андрій Медведєв посідає п'ятнадцяте місце в рейтингу, який оголосила Асоціація тенісистів-професіоналів. А очолює список американець Піт Сампрас — 5097 очок. Слідом за ним ідуть: Андре Агассі (США) — 3249, Борис Беккер (Німеччина) — 3237, Серхі Бругейра (Іспанія) — 3007, Горан Іванишевич (Хорватія) — 2927, Майкл Чанг (США) — 2647, Стефан Едберг (Швеція) — 2504, Альберто Берасатегі (Іспанія) — 2470, Міхаель Штих (Німеччина) — 2423, Тодд Мартін (США) — 2307.

ПОСТУПИЛИСЬ НА ОСТАННІХ СЕКУНДАХ

«Київ-Баскет» (Україна) — «Олімпік» (Франція, Антиб). 77:79 (40:45).

«Київ-Баскет»: Рубан — 16 очок, Мурзін — 20, Підковиров — 15, Савченко — 10, Грищенко — 13, Кофанов — 2, Євстратенко — 0, Половко — 1.

«Олімпік»: Ріверс — 30, Форест — 2, Островський — 19, Річардсон — 18, Домон — 4, Вільямс — 0, Адеменса — 4, Н'Діає — 0, Метеллік — 0, Редден — 2.

Судді: Новицький (Польща), Прамос (Кіпр).

10 січня. Київ. Зал «Меридіан». 1500 глядачів.

Французькі баскетболісти, серед яких більшість темношкірі, радісно витанцьовували ламбаду, коли пролунала фінальна сирена. Ще б пак! Адже вони спромоглися вистояти останніх секундах і перемогти хоч і з мінімальною перевагою.

Не позаздриш баскетболістам «Київ-Баскета» та їхнім болільникам. Драматичний підсумок. Хоча слід віддати належне господарям. На відміну від останніх поєдинків у тому ж Кубку Європи, цього разу ми побачили згуртований, об'єднаний спільною ідеєю колектив. Безперечно, позитивно на гру киян вплинуло повернення на майданчик їхнього головного тренера та капітана Андрія Підковирова. Старанними були всі. А особливо досвідчені Олег Рубан, Євген Мурзін, Віктор Грищенко та Віктор Савченко.

У першому таймі французи відірвалися від українців навіть на дев'ять очок. Але після перерви «Баскет» додав обертів. І якби кидки його гравців були трішечки влучнішими, то повертатися б гостям на французьку Рів'єру без ламбади.

Наші билися до останнього, протягом останніх секунд заробили чотири очки. Не вистачило буквально миті...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. Видавець — Президія Верховної Ради України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, В. ЖЕЖЕРА, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 509173.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311006.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України». Віддруковано на папері «Зовнішспецпостачінвест ЛТД» (тел. 441-89-94).